

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/60/2017
Identifikačné číslo spisu: 3016200271
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3016200271.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: C. U.-Š., E.. X. L. XXX/XX, U., IČO: 37 364 928, zastúpenej Advokátskou kanceláriou MARCEL BIZNÁR, s.r.o. so sídlom Bajkalská 31, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/88/2016-54 zo dňa 21.marca 2017, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom sa n e p r i z n á v a právo na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred orgánmi finančnej správy

1.Na základe výsledkov daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty (ďalej len „daň“ alebo „DPH“) vykonanej u žalobkyne (C. Š. KARIN, pred zmenou priezviska) za zdaňovacie obdobie júl 2012 vydal Daňový úrad Trenčín (ďalej len „správca dane“) rozhodnutie č. 21025226/2015 zo dňa 19.10.2015 (ďalej aj „rozhodnutie správcu dane“), ktorým podľa § 68 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) určil žalobkyni za predmetné zdaňovacie obdobie rozdiel dane v sume nadmerného

odpočtu 39.968,92 €, keď mu neuznal odpočítanie dane z faktúr za dodávky tovaru od dodávateľa Agrar-company, s.r.o., B. Nemcovej 8, Bratislava, IČO: 46540831, ktorá bola dňa 20.7.2015 zrušená a dňom 22.9.2015 vymazaná ex offo z obchodného registra.

2. Proti rozhodnutiu správcu dane podala žalobkyňa odvolanie, na základe ktorého žalovaný rozhodnutím č. 102500117/2016 zo dňa 05.02.2016 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“) postupom podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku rozhodnutie správcu dane potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na skutkové zistenia správcu dane, podľa ktorých pohyb tovaru uvedeného na predmetných faktúrach začal v Brne u odosielateľa - spoločnosti JOSH Glass, a.s., odkiaľ ho prepravila spoločnosť DANLOG, s.r.o., vyložila ho vo svojich nebytových priestoroch (skladoch v Malých Bieliciach), ktoré mala od tejto spoločnosti prenajaté žalobkyňa. Prepravu tovaru objednala a zaplatila žalobkyňa a potvrdila aj jeho prevzatie. Fakturácia predmetného tovaru však prebiehala od dodávateľa EUROLIFE, s.r.o. (prvý odberateľ tovaru na Slovensku) na spoločnosť Agrar-company, s.r.o. (druhý odberateľ) a tá ho fakturovala žalobkyňi, ktorá si z nákupu uplatnila odpočítanie dane na vstupe. Žalobkyňa následne deklarovala intrakomunitárne dodanie predmetného tovaru do Českej republiky s oslobodením od dane spoločnostiam HAELCON, s.r.o. a Solonial, s.r.o..

3. Podľa názoru žalovaného tovar reálne nedodala žalobkyňi spoločnosť Agrar-company, s.r.o., ktorej nevznikla daňová povinnosť z titulu dodania tovaru (§ 19 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. o DPH - ďalej len „zákon o DPH“), ale z titulu vystavenia faktúr, na ktorých daň uviedla (§ 69 ods. 5 zákona o DPH), keďže tovar od prepravcu prevzala priamo žalobkyňa. Tá podľa názoru žalovaného s najväčšou pravdepodobnosťou musela vedieť, že sa zúčastňuje na obchode, ktorý sa nezakladá na vlastníctve tovaru a že sporné dodávateľské faktúry od dodávateľa Agrar-company, s.r.o., z ktorých si uplatnila odpočítanie dane, sú faktúrami, ktoré neodrážajú skutočnosť, t.j. jedná sa vyslovene o obchodnú simuláciu bez právne účinného podkladu. Iba formálne vystavovanie dokladov zo strany dodávateľa Agrar-company, s.r.o. bez skutočného dodania tovaru touto spoločnosťou je podľa žalovaného nepostačujúce na uplatnenie práva na odpočítanie dane (§ 49, § 51 zákona o DPH). Žalovaný poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ a na všeobecne uplatňovanú zásadu, podľa ktorej o právo Spoločenstva sa nemožno opierať na zneužívajúce alebo podvodné účely.

II.

Konanie pred krajským súdom

4. Proti rozhodnutiu žalovaného podala žalobkyňa v zákonnej lehote žalobu na Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) a navrhovala rozsudkom zrušiť toto rozhodnutie ako aj rozhodnutie správcu dane a vrátiť vec daňovým orgánom na ďalšie konanie. Žalobkyňa v žalobe namietala, že správcovi dane poskytla všetky požadované listiny a vysvetlenia k uskutočneniu predmetných zdaniteľných plnení, ktoré potvrdil i konateľ dodávateľa U. B.. Dodávateľská spoločnosť Agrar-company, s.r.o. nadobudnutie tovaru a jeho následný predaj riadne zaúčtovala a odvieďla príslušnú daň, pričom označila i svojho dodávateľa (EUROLIFE, s.r.o.), ktorý uskutočnenie zdaniteľného plnenia rovnako potvrdil. Žalobkyňa poukazovala tiež na predložené doklady dokazujúce dopravu tovaru a jeho skladovanie ako aj na jeho fotodokumentáciu. Uviedla, že za predmetný tovar zaplatila v hotovosti, čo potvrdila aj dokladmi o platbe z elektronickej registračnej pokladnice, nadobudnutý tovar použila na svoje dodávky ako platiteľ, keďže tovar následne odpredala tretím osobám. Tvrdila preto, že splnila všetky podmienky podľa § 51 ods. 1 zákona o DPH a to z formálnej aj materiálnej stránky, keďže predložila faktúru od platiteľa a preukázala existenciu i pôvod tovaru.

5. Podľa žalobkyne sú skutkové zistenia správcu dane v rozpore so zabezpečenými dôkazmi. Mala za to, že daňové orgány postupovali v rozpore s judikatúrou slovenských, zahraničných i medzinárodných súdov a rozhodli na základe úvah, ktoré neboli podložené žiadnymi dôkazmi. Namietala aj nedodržanie zákonnej jednoročnej lehoty na vykonanie daňovej kontroly a tiež porušenie § 45 ods. 1 písm. f/ a § 46 ods. 5 Daňového poriadku.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu správnej žaloby navrhol túto ako nedôvodnú zamietnuť,

pričom zotrval na svojej argumentácii uvedenej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Poukázal na to, že spoločnosť Agrar-company, s.r.o. bola zaregistrovaná ako platiteľ DPH od 31.7.2012, teda v deň deklarovaneho dodania tovaru žalobkyni a tak v daňovom priznaní za posudzované zdaňovacie obdobie uviedla na vstupe aj na výstupe daň práve len z predmetných obchodov. Uviedol tiež, že v spoločnosti EUROLIFE, s.r.o. sa faktúra zo spoločnosti JOSH glass, a.s. preukazujúca pôvod tovaru nenachádza, spoločnosť EUROLIFE, s.r.o. v daňových priznaniach k DPH za zdaňovacie obdobia máj až júl 2012 neuviedla nadobudnutie tovaru z iného členského štátu.

7. Podľa žalovaného správca dane dôvodne poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa nerealizovala nákup tovaru priamo z Čiech (kedy by bol nákup daňovo neutrálny z hľadiska DPH), ale cez dve spoločnosti (EUROLIFE, s.r.o. a Agrar-company, s.r.o.) za účelom získania daňovej výhody - odpočítania dane, pričom v tejto súvislosti správca dane oprávnenne poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-255/02 Halifax plc a na zásadu zákazu zneužívania práva EÚ.

8. Žalovaný nesúhlasil s námietkou o prekročení zákonnej lehoty na vykonanie daňovej kontroly a poukázal na to, že daňová kontrola bola rozhodnutím správcu dane zo dňa 12.8.2013 prerušená od 22.8.2013 do 27.11.2013, o čom bola žalobkyňa upovedomená.

9. Krajský súd po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní vyhlásil dňa 21.3.2017 rozsudok, ktorým žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že zistené a preukázané skutočnosti vylučujú, aby spoločnosť Agrar-company, s.r.o. v rozhodnom zdaňovacom období mohla byť dodávateľom tovaru fakturovaného žalobkyni. Spoločnosť EUROLIFE, s.r.o. vierohodne nepreukázala nadobudnutie tovaru z iného členského štátu, dodávku tovaru pre Agrar-company, s.r.o. dokladovala pochybnými oskenovanými faktúrami v českom jazyku s logom spoločnosti JOSH glass, a.s., v rámci deklarovaneho obchodného reťazca s tovarom neprišla do styku a nemohla s ním preto disponovať.

10. Krajský súd tiež poukázal na to, že dodávateľ žalobkyne spoločnosť Agrar-company, s.r.o. mal nadobudnúť fakturovaný tovar práve v deň, keď mu bolo pridelené IČ DPH, o okolnostiach prepravy tovaru nemal konateľ žiadne vedomosti, pričom predaj tovaru žalobkyni sa mal uskutočniť v čase, keď už bol tovar od mája 2012 v sklade užívanom žalobkyňou. Pre záver o tom, že tovar bol z Čiech určený priamo pre žalobkyňu, svedčí podľa krajského súdu nielen skutočnosť, že palety s tovarom prevzala žalobkyňa, ale znášala aj náklady na jeho dopravu, pričom tovar bol vyložený v priestoroch, ktoré na základe nájomnej zmluvy užívala sama žalobkyňa. Podľa výpovede konateľa dodávateľskej spoločnosti, táto nemala v užívaní žiadne priestory ani žiadnych zamestnancov. Podľa krajského súdu správca dane dôvodne vyhodnotil výpovede zástupcov oboch dodávateľských spoločností ako nedôveryhodné, pričom pochybnosti správcu dane o reálnosti deklarovaneho dodávateľa - spoločnosti Agrar-company, s.r.o., sú tak založené na relevantných faktoch, ktoré nenasvedčujú možnosti, že by v júli 2012 mohla táto spoločnosť reálne dodať žalobkyni tovar uvedený na sporných faktúrach.

11. Keďže bolo podľa krajského súdu preukázané nadobudnutie tovaru žalobkyňou bez súčinnosti s dodávateľskými spoločnosťami EUROLIFE, s.r.o. a Agrar-company, s.r.o., nezodpovedajú sporné faktúry skutočnosti a preto nepredstavujú zákonný podklad pre odpočet DPH. Spoločnosti Agrar-company, s.r.o. nevznikla daňová povinnosť z titulu dodania tovaru, ktoré by následne zakladalo nárok žalobkyni na odpočet DPH.

12. K námietkam o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného krajský súd uviedol, že všeobecná argumentácia žalobkyne založená na tom, že sa žalovaný nevysporiadal so všetkými odvolacími námietkami, avšak bez toho, aby ich žalobkyňa presne špecifikovala, predstavuje podľa správneho súdu nepostačujúcu obranu z dôvodu neurčitého tvrdenia.

13. K námietkam týkajúcim sa prekročenia zákonnej lehoty na vykonanie daňovej kontroly krajský súd uviedol, že daňová kontrola bola prerušená v súlade s Daňovým poriadkom z dôvodu prebiehajúcej medzinárodnej výmeny informácií, pričom počas prerušenia zákonnej lehoty na vykonanie daňovej

kontroly neplynú. Za nesprávny považoval názor žalobkyne v tom, že daňová kontrola bola ukončená až momentom prerokovania protokolu z daňovej kontroly, nakoľko v zmysle § 46 ods. 9 písm. a/ Daňového poriadku je daňová kontrola ukončená doručením protokolu z výzvou na vyjadrenie, v danom prípade dňom 2.1.2014.

III.

Kasačná sťažnosť žalobkyne, vyjadrenie žalovaného

14. Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa včas kasačnú sťažnosť, ktorú odôvodnila tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. g/ a h/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“).

15. Sťažovateľka zotrvala na svojej argumentácii ohľadom nadobudnutia tovaru od spoločnosti Agrar-company, s.r.o. a zaujala názor, že je ničím nepodložené zistenie krajského súdu, že predmetný tovar bol pri jeho dovoze určený pre ňu. Krajský súd sa podľa sťažovateľky nevysporiadal s jej tvrdením, že na nadobudnutí tovaru sa so zástupcom spoločnosti Agrar-company, s.r.o. dohodla až po jeho uskladnení, pričom práve zástupca tejto spoločnosti požiadal žalobkyňu o pomoc v súvislosti s prepravou a uskladnením predmetného tovaru, čo bolo dôvodom, pre ktorý sťažovateľka potvrdila prevzatie tovaru do skladu vo Veľkých Bieliciach. Náklady spojené s prepravou a uskladnením tovaru boli podľa sťažovateľky následne zohľadnené v kúpnej cene za tovar, dohodnutej medzi ňou a zástupcom spoločnosti Agrar-company, s.r.o.

16. Podľa sťažovateľky zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že nadobudla tovar bez súčinnosti so spoločnosťou Agrar-company, s.r.o. Závery krajského súdu o formálnosti faktúr a dokladov o ich úhrade považovala sťažovateľka za účelové, nakoľko v konaní nebola spochybnená existencia tovaru, dodávateľ potvrdil uskutočnenie zdaniteľného plnenia a daň na výstupe priznal.

17. Sťažovateľka tvrdila, že sa krajský súd riadne nevysporiadal s námietkami o prekročení zákonnej lehoty na ukončenie daňovej kontroly a k vykonávaniu dokazovania po jej formálnom ukončení, pričom poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 24/2010 z 29.6.2010. Tým sa krajský súd podľa sťažovateľky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

18. Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu kasačnej sťažnosti navrhol túto zamietnuť, nakoľko rozhodnutia daňových orgánov v oboch stupňoch sú podľa jeho názoru v súlade s platnými právnymi predpismi.

IV.

Právne závery kasačného súdu

19. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) (§ 438 ods. 2 S. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju v zmysle § 461 S.s.p. zamietol.

Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.06. 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

20. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu posúdiť správnosť právnych záverov krajského súdu vo vzťahu k skutkovým zisteniam správcu dane o nepreukázaní uskutočnenia dodávky tovarov sťažovateľke deklarovaným dodávateľom, ako aj tvrdený odklon krajského súdu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu v súvislosti s posúdením dodržania zákonnej lehoty na vykonanie daňovej kontroly v prejednávacom prípade.

21. V súvislosti s posudzovaním oprávnenosti odpočítania DPH z prijatých plnení na vstupe je jedným z kľúčových problémov otázka rozloženia dôkazného bremena, teda posúdenie, ktoré skutočnosti preukazuje daňový subjekt a kedy dôkazné bremeno zaťažuje správcu dane.

22. Daňový subjekt zásadne preukazuje skutočnosti, ktoré sám tvrdí a deklaruje, teda že prijal zdaniteľné plnenia v rozsahu, kvalite a spôsobom vyplývajúcim z predložených dokladov a od dodávateľa uvedeného na faktúre. Ak preukáže uskutočnenie zdaniteľného plnenia tak, ako ho deklaruje, môžu orgány finančnej správy neuznať daňovému subjektu nárok na odpočet dane len z dôvodu zneužitia práva alebo pre účasť na daňovom podvode. Inak platí zásada neutrality dane, v zmysle ktorej má byť podnikateľ (zdaniteľná osoba) plne zbavený ťarchy DPH zaplatenej v cene tovarov a služieb, ak tieto použil na uskutočnenie ekonomických aktivít podliehajúcich DPH. Zatiaľ čo v prípade preukazovania vzniku nároku na odpočet dane zaťažuje dôkazné bremeno v zmysle § 24 ods. 1 Daňového poriadku zásadne daňový subjekt, ktorý si nárok uplatnil, v prípade preukazovania zneužitia práva alebo účasti na daňovom podvode je dôkazné bremeno len na správcovi dane.

23. Z odôvodnení rozhodnutí správcu dane i žalovaného je zrejmé, že odpočítanie dane na vstupe z dodávateľských faktúr od dodávateľa Agrar-company, s.r.o. nebolo sťažovateľke priznané z dôvodu nepreukázania, že predmetný tovar jej bol skutočne dodaný touto spoločnosťou. Podľa výsledkov šetrení daňových orgánov tovar z Českej republiky od dodávateľa JOSH glass, a.s. prepravila sťažovateľka prostredníctvom prepravcu DANLOG, s.r.o. dňa 8.6.2012 a v tento deň potvrdila prevzatie tovaru v sklade v Malých Bieliciach, ktorý mala prenajatý od prepravcu. Sťažovateľka však nepriznala nadobudnutie tovaru z Českej republiky a jeho zdanenie v tuzemsku, ale tvrdí, že ho nadobudla od spoločnosti Agrar-company, s.r.o. dňa 31.7.2012, teda v čase, kedy ho už mala takmer dva mesiace na sklade. Deklarované nadobudnutie sa pritom malo uskutočniť v deň 31.7.2012, kedy bolo dodávateľskej spoločnosti Agrar-company, s.r.o. pridelené identifikačné číslo na DPH, pričom v rovnaký deň mala táto spoločnosť nadobudnúť predmetný tovar od spoločnosti EUROLIFE, s.r.o., ktorá mala byť dovozcom tovaru do tuzemska. Spoločnosť EUROLIFE, s.r.o. však v predmetnom zdaňovacom období nadobudnutie tovaru z iného členského štátu nepriznala, s tovarom nedisponovala, podľa vyjadrenia jej zástupcu ňou vystavené faktúry zaplatila odberateľská spoločnosť Agrar-company, s.r.o. v hotovosti.

24. Zo zistení správcu dane vyplýva, že medzi spoločnosťami Agrar-company, s.r.o. a EUROLIFE, s.r.o. neboli uzavreté žiadne písomné zmluvy, vystavené objednávky, či dodacie listy, jedinými dokladmi k deklaroványm transakciám sú faktúry s logom spoločnosti JOSH glass, a.s., podľa ktorých mala spoločnosť EUROLIFE, s.r.o. dňa 31.7.2012 nadobudnúť predmetný tovar z Českej republiky, v ten istý deň ho predať spoločnosti Agrar-company, s.r.o., ktorá ho taktiež v rovnaký deň mala previesť na sťažovateľku. Deklarované transakcie sa udiali bez toho, aby uvedené spoločnosti v obchodnom reťazci pred sťažovateľkou reálne nadobudli ekonomické vlastníctvo k tovaru a efektívne previedli na sťažovateľku oprávnenie nakladať s tovarom ako vlastník.

25. Tvrdenie sťažovateľky, že zabezpečila prepravu tovaru do tuzemska pre spoločnosť Agrar-company, s.r.o., a že až keď ho mala na sklade sa ho rozhodla kúpiť, považoval i kasačný súd za nevierohodné a najmä ničím nepodložené. Toto tvrdenie nebolo potvrdené ani svedeckou výpoveďou konateľa spoločnosti Agrar-company, s.r.o. U. B., ktorý v daňovom konaní pred správcom dane uviedol, že za tovar zaplatil konateľovi spoločnosti EUROLIFE, s.r.o. Miroslavovi Javorkovi v hotovosti po tom, čo mu kúpnu cenu uhradila sťažovateľka zastúpená Ing. Š., pričom o tovare a jeho preprave nemal žiadne informácie ani doklady. Sťažovateľka v daňovom konaní neobjasnila, na akom základe jej česká spoločnosť JOSH glass, a.s. tovar odovzdala a odoslala ho prostredníctvom povereného prepravcu na Slovensko, kto mal byť v čase od 08.06.2012 do 31.07.2012 vlastníkom tohto tovaru, keď ním nebola sťažovateľka a na základe čoho tovar po uvedenú dobu skladovala, kým sa ho (ako to sama tvrdí) rozhodla kúpiť od spoločnosti Agrar-company, s.r.o. a následne predať späť do Českej republiky.

26. Kasačný súd považoval za správne právne závery krajského súdu, že faktúry a doklady o ich úhradách sú len formálnou podmienkou uplatnenia nároku na odpočítanie dane na vstupe, nie sú však

pre tento účel postačujúce, ak nie sú odrazom reálneho plnenia. Potvrďuje to i dlhodobá ustálená judikatúra kasačného súdu, za všetky relevantné rozhodnutia napr. rozsudok sp. zn. 8Sžf/36/2010 z 28.04.2011: „Uskutočnenie zdaniteľného plnenia je základnou podmienkou pre uplatnenie odpočtu dane. V prípade, ak zdaniteľné plnenie podľa faktúry nie je uskutočnené dodávateľom na nej uvedeným, potom len formálna existencia faktúry, ako aj preukazovanie zaplatenia týchto súm pokladničnými dokladmi, nie sú predpokladom pre odpočítanie dane v zmysle zákona o DPH. Existenciu zákonných podmienok pre nárok na odpočet musí preukázať platiteľ, ktorý nárok na odpočet uplatňuje.“

27. Uskutočnenie sťažovateľkou deklarováných transakcií bolo zisteniami správcu dane preukázateľne spochybnené a bolo na sťažovateľke, aby tieto pochybnosti vyvrátila ďalšími dôkazmi, ktoré však predložené neboli. Tvrdenia sťažovateľky v kasačnej sťažnosti nevyvracajú správnosť právnych záverov krajského súdu, že predložené faktúry nie sú odrazom skutočnosti, pretože pri rešpektovaní základnej ekonomickej reality možno považovať za neprijateľné, aby sťažovateľka po zabezpečení prepravy tovaru a jeho prevzatí do vlastných skladov z iného členského štátu tovar v skutočnosti nadobudla po takmer dvoch mesiacoch cez ďalšie dva ekonomicky neaktívne daňové subjekty, u ktorých okrem pochybných faktúr spoločností EUROLIFE, s.r.o. a Agrar-company, s.r.o. a ničím nepodložených výpovedí zainteresovaných štatutárnych zástupcov týchto spoločností žiadne ďalšie dôkazy nepotvrdzujú uskutočnenie predmetných transakcií a nadobudnutie práva týchto subjektov nakladať s tovarom ako vlastník.

28. Za daných skutkových okolností považoval i kasačný súd za správne závery daňových orgánov, že s ohľadom na zistené a ničím hodnoverne nevyvrátené pochybnosti o uskutočnení deklarováných obchodov nevznikla sťažovateľkinmu dodávateľovi daňová povinnosť dodaním tovaru (§ 19 ods. 1 zákona o DPH), keďže u neho nebolo preukázané nadobudnutie práva nakladať s tovarom ako vlastník (§ 8 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH) a preto sťažovateľke nevzniklo právo na odpočítanie dane na vstupe z tohto tovaru (§ 49 ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH).

29. Za neopodstatnený považoval kasačný súd aj sťažnostný bod týkajúci sa odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, ku ktorému malo dôjsť tým, že sa krajský súd podľa sťažovateľky nevysporiadal riadne s námietkami o prekročení zákonnej lehoty na ukončenie daňovej kontroly a vykonávaní dokazovania po jej formálnom ukončení s poukazom na nález Ústavného súdu SR III. ÚS 24/2010 zo dňa 29.6.2010. Kasačný súd konštatuje, že krajský súd sa s predmetnými námietkami sťažovateľky dostatočne vysporiadal v bode 66 svojho rozsudku, pričom kasačný súd sa s jeho argumentáciou v celom rozsahu stotožňuje a poznamenáva, že za nedostatočné nemožno považovať zdôvodnenie právneho názoru krajského súdu len preto, že sa nezhoduje s názorom sťažovateľky. Mieru odklonenia sa od ustálenej rozhodovacej praxe v súvislosti s dodržaním lehoty na vykonanie daňovej kontroly kasačný súd nemohol zodpovedne posúdiť, pretože sťažovateľka v kasačnej sťažnosti neuviedla, v čom má tento odklon spočívať.

30. Vzhľadom na to, že námietky sťažovateľky uplatnené v kasačnej sťažnosti nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, postupoval kasačný súd podľa § 461 S.s.p. a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

31. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. a nepriznal účastníkom náhradu trov tohto konania, keďže sťažovateľka v tomto konaní nebola úspešná a na postup podľa § 168 S.s.p. nebol dôvod.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.